

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

1 Quid Maiestas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

In atrocitate pœnarum illud est, non sepeliri punitos, sed vel in arboribus lanandis exponi, vel membra alacibi in terrorem malefactorum suspendi: quia non sepeliri pœna per se est. Et inter pœnas lezabeli comminatas atrox, Nec erit qui sepeliat eam, 4. Reg. 9. Et apud Hieremiam saepe. Non erit qui sepeliat eos Hierem. 24. Non plangetur neq; sepelietur, Hier. 26. Et pro maledictione imprecatio apud Ecclesiastem, ut sepultura quis caveat, Eccles. 6. Et alibi obijci sepulchrum in morem cadaveris a fini, exsecratio. Sepulchra, inquit Hieremias, 22. a fini sepelietur. Et proinde corpora pu-

nitorum non solent sepeliri, nisi petantur. Si petantur tam en, facile concedantur: nisi in grauioribus sceleribus, quibus opus est exemplo, l. 2. & 3. de cadaver punito. in P. l. obnoxios, n. de relig. & sum. fune. Ex concilio Moguntinensi quoque statutum etiam, si suspensi vel alius pœnis necati, de omnibus peccatis suis puram confessionem egerint, & digne pœnuerint, communionem etiam sacrae eu. haustia, & sepulturae dandam, c. questum, 13. q. 2. c. 2. de fur. ap. Greg. Impœnitentibus autem, qui pro suis sceleribus moriuntur, denegandam, c. placuit, 23. q. 5.

DE CRIMINE DIVINAE IMMUNITATIS MAIESTATIS. LIBER XXXIII.

Maiestas quid. Cap. 1.

- 1 Ordo criminis maiestatis tractandi.
- 2. Maiestas quid, unde dicta, eius finis.

Maiestas in vniuersum criminum tractatione, operæ pretium erit nunc ad species eorum peruenire, & quid in singulis statuendum sit percurrere. A maioribus & publicis, ad minora & priuata, & quasi delicta vique ad tractationem producentes. Exordium itaque a crimine maiori & perniciosissimo no faciemus maiestatis. Ceterum tractaturi de crimine hoc, nobis primam erit indagandum, quid sit maiestas: de hinc quod quale hoc crimine: eius potestas species, capita & pœnae. Maiestatem ¶ generaliter nemo, vt opinor, ignorat dictam fuisse ab ea dictione, quæ quod maius est, seu summum significat: vnde & magistri, & magistratus dicti, Paul. l. quib. 57. de verb. sign. Non secus quam potestas dicta a potestate, vel a potentia. Maiestatem & a magnitudine dicit, si lem faceret potest quod scribit Macrobius de Maio & de Maio, his verbis, Macro. lib. 4. Saturn. c. 12. Fuluius nobilior in factis, quos in eade Her. c. 13. misarum posuit, Romulum dicit, postquam populum in maiorem, minorisq; diuisit, vt altera pars consilio, altera armis rempub. tueretur, in honorem virtusque partis mensim Maiam a maioribus: sequentem Ianum a minoribus vocasse. Quidam Maium etiam Iouem dictum fuisse autumant, a magnitudine. Alii quoq; Maiam, cui mense Maio res diuina ab Eihnius fiebat, terram dictam fuisse a magnitudine, vnde & magna mater. Ouidius, 5. Fastor a maiestate honoris & reuerentia filia, Maium declinat. Et maiestatem, a magnitudine: quia vbi ea nata in de est, maior & veneranda omnibus esse capit, quæque mundum omnem temperet. Plura Michael Benherus. lib. 2. Fastor. in Maio. Verba Ouidi hæc,

Donec honor placidus, decens reuerentia vultu
Corpora legitime imponere ihoris:
Hinc fata maiestas, que mundum temperat omnes,
Quæq; die parui est edita, magna fuit.
Nec mora cum sed: i medio sublimis O ympe
Aurea purpureo conspicienda sinu,
Consedere simul pudor, & metus: omne videres
Numen ad hanc vultus composuisse suos.

¶ Sextus quoque Pompeius, maiestatem a magnitudine dicit. Erit itaque maiestas in vniuersum amplitudo dignitatis. Sic Valerius Maximus, lib. 2. c. 5. maiestatem clarorum virorum dixit eam, quæ potens in amplitudine sua obtinenda, sine tribunalium fastigio, sine apparitorum ministerio. Ciceroni, de Orato. maiestas est, amplitudo & dignitas ciuitatis.

De diuersa Specie maiestatis.

Cap. 2.

- 1 Maiestas apud quos esse dicatur. Diuina & humana: & quomodo diuina maior.
- 2 Maiestas populi Romani qua. Et in eam crimen.
- 3 Principis maiestas.
- 4 Iudicium maiestas.

Quia ¶ igitur maiestas amplitudinem dignitatis & honoris refert, facile intelligemus, apud enim, eos esse maiestatem, apud quos culmen dignitatis, & magnitudinem esse honoris existimamus. Proinde cum & honor diuinus, & humanus summus aliquis sit, & maiestatem quoque diuinam & humanam dicemus. Et vt honor Dei, & dignitas excedit humana, sic eius maiestas summa & præcipua: & grauius scelus diuinam, quam humanam offendere maiestatem, c. vergentis, de hæret. in G. authen. Gazaros,

cod. tit. C. Qui enim in diuinam committit religionem, in omnium fertur iniuriam, & publicum crimen perpetrat, l. Manicheos, C. cod. De maiestate Dei meminit Cicero, i. de Diuinat. dum ait, Deum alienum non ducere a maiestate sua. præsignificare hominibus que sunt futura. Et rursum, idem 2. de nat. Deor. sustinendi muneri, videlicet providentia gratia propter imbecillitatem, difficultas minime cadit in maiestatem Deorum. Et Paulus quoque Iurisc. maiestatem Dei dixit, Paul. l. non distinguemus, 27. §. sacerdotio de recep. ar. bi. lib. 4. p. 118. In maiestatem hanc delinquant hæretici, schismatici, blasphem, sacrilegi, apostatae qui fidem abnegarunt, fortilégi, sepulchrorum violatores. ¶ Maiestas ¶ humana plures habet sedes, pro modo administrationis & gradus rerumpub. Quamobrem apud Romanos, quo tempore potestas summa penes populum erat, & maiestas quoque eius erat. Ita apud Ciceronem, in Part. orato. Maiestas est magnitudo quedam populi Romani, in eius potestate & iure retinendo, vertiturque in imperio aique omni populi Romani dignitate. Et rursum idem, 2. de orato. si maiestas est amplitudo, is eam minuit, qui exercitum hostibus populi Romani tradidit. Hinc Proculus ait, populos & liberos, qui alterius populi maiestatem comiter obseruant, Procul. l. non dubito. 7. de capti. P. Dicebatur quoque in populo, maiestas: auctoritas autem in senatu esse. Atque ita maiestatis crimen est, quod aduersus populum Romanum, vel aduersus eius securitatem committitur, apud Vlpianum, l. 1. ad leg. Jul. maiest. lib. 48. P. titu. 4. ¶ Et quia postea populus omne suus, & impetum in principem transtulit, l. 1. ad leg. Jul. de ambitu, P. §. sed quod principi, de iure nato. Aurelius l. 1. de offi. præf. præf. P. Zonarato 2. d. 2. de Octauio agit. caput & maiestas dicitur peractio. §. 1. proæ Institut. iur. civil. Sic maiestas imperialis solo principi permissile dicitur, l. si de legib. C. leges condere, interpretari, & abrogare. Regia quoque maiestas dicitur, l. 1. vt nemo pri. titu. præf. suis vel al. impo. C. & regnantis maiestas, l. digna vox. C. de legib. a Cæsariibus. Estque hæc maiestas publica, quia populi dignitatem & publicam utilitatem refert, sustinet, & conseruat. Et idcirco qui auctoritate & potestate populi & principis quippiam gererant, vel magistratum exercebant, maiestatem quoque habere debebantur. Et ita dixere iura iudicium maiestatem, & imperii, l. pen. §. si de inst. & iur. P. & in eos committit crimine maiestatis, vt in principis membra, l. qui quis, ad l. iul. maiest. C. ¶ Et ¶ maiestas dicitur iudicium quoque: vt ait Ciceroni, pro Sexto Roscio. 4. Sed & tempore Romuli, lex dicta imperii, qua quedam licebant seorsum regi, quedam & absolute populo, apud Dionys. Halycat. in 2. Quia etiam imperium annuum a populo consilibus committebatur, & maiestas in illis dicitur, vt apud Ciceronem, i. Philip. Magnam nomen est, magna species, magna dignitas, magna maiestas consilio. Ad istius publicæ maiestatis similitudinem, quedam dignitas & honor singularis in priuatis rebus, vel hominibus, maiestas quoque dicitur. Sic Cicero, idem de Amicitia. Quanta illi fuit grauius: quanta in oratione maiestas?

Quid Maiestatis læsæ crimen

CAP. 3.

- 1 Læsæ maiestatis crimen quid.
- 2 Immunitas maiestatis crimen quid.
- 3 Maiestatem solvere quid. & minuire. & 4.

Quando ¶ hæc auctoritas aut dignitas, seu diuina seu humana ¶ offenditur, et men dicitur læsæ maiestatis apud Iurisce. nulos. Laudator huius formulæ loquendi Iulius Paulus, l. meminisse oportebit, ad leg. Jul. maiest. C. qui lib. singulari de iudiciis publicis, in hoc itern crimine, inquit, quod ad læsam maiestatem Imperatoris pertinet, etiam serui in caput domini torquentur. Vtitur & Pa-